

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dubalari Larisa,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dubalari Larisa împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 51/252, cu privire la anularea ordinului de plată și obligarea de a exclude plata lunară pentru energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Dubalari Larisa, s-a casat integral hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 17 august 2016, Dubalari Larisa s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 51/252, cu privire la anularea ordinului de plată și obligarea de a exclude plata lunară pentru energia termică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna iulie a anului 2016, a recepționat de la ACC 51/252, ordinul de încasare a numerarului nr. 131549541, prin care i s-a cerut să plătească suma de 612, 83 lei pentru energie termică.

Menționează reclamanta că, nu este de acord cu faptul că i se cere să achite pentru energia termică, întrucât nu beneficiază de energie termică, nici direct și nici indirect.

Indică că, potrivit pct. 8 și 8¹ al Anexei nr.7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de

la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.191 din 19.02.2002, orice proprietar de apartament, care a fost deconectat de la sistemul centralizat de încălzire este obligat să achite 10% din costul energiei termice pe care ar fi trebuit să o achite, dar numai dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece.

Susține reclamanta că, în blocul din mun. xxxxx, bd. xxxxx nu există etaj tehnic. Ea locuiește la etajul 5, care este ultimul, tavanul căruia nu este încălzit, întrucât nu există un etaj tehnic, sau cel puțin un pod acoperit cu ardezie.

Cheltuielile pentru încălzirea tavanului din apartamentul său sunt suportate în exclusivitate de către ea, iar lipsa unui etaj tehnic, demonstrează că una dintre condițiile pentru perceperea plății pentru energia termică, nu există, fapt care deja face imposibilă perceperea acestei plăți.

Relatează că, în subsolul blocului într-adevăr există rețele termice, însă acestea sunt izolate cu material izolant, fapt care face imposibilă pierderea energiei termice în subsol, respectiv acesta nu este încălzit, iar rețelele termice nu influențează sub nici o formă, funcționalitatea apeductului și a sistemului de canalizare.

Indică că, în prezent în Republica Moldova, există și funcționează sistemul centralizat de încălzire (de tipul Termoelectrica), numai în municipiile Chișinău, Bălți, Tiraspol, Tighina și în raioanele din stânga Nistrului, iar în toate celelalte localități ale Republicii Moldova, unde există blocuri locative, nu există sistem centralizat de încălzire.

Astfel, în lipsa sistemului centralizat de încălzire, subsolurile, etajele tehnice și alte spații comune ale blocurilor, nu sunt încălzite și cu toate acestea, sistemul de aprovizionare cu apă potabilă, care este întotdeauna rece, nu este afectat sub nici o formă și funcționează fără dificultăți.

Consideră reclamanta că, cele relatate demonstrează faptul că existența rețelelor termice în subsol, nu au nici o legătură cu funcționarea sistemului de aprovizionare cu apă și nu este nici o justificare pentru ca ea să fie obligată să suporte cheltuieli pentru energia termică pe care o generează acele țevi din subsol.

Mai menționează că, izolarea rețelelor termice, dovedesc lipsa pierderilor normative de energie termică în subsol, fapt care demonstrează că o altă condiție pentru perceperea plății pentru energie termică, nu există.

La fel, indică că, de când a devenit proprietar al apartamentului nr. xx din bd. xxxxx, mun. xxxxx, locurile de uz comun nu mai erau încălzite și însăși ea nu a beneficiat nici o zi de încălzirea centralizată, iar motivul pentru lipsa încălzirii locurilor de uz comun, este scara blocului, care este unicul loc de uz comun deconectat de la sistemul centralizat de încălzire.

A mai indicat că, de la data deconectării sale de la sistemul centralizat de încălzire, din apartament au fost scoase toate coloanele de energie termică. Grație

faptului că blocul din bd. xxxxx nu are un etaj tehnic, nici coloane tranzitorii nu au existat și respectiv nu aveau cum să rămână.

Pe etajul la care locuiește, nici celelalte apartamente nu au încălzire centralizată.

În vederea soluționării amiabile a litigiului, la data de 18 iulie 2016, a depus către pârât o cerere prealabilă, însă nu a primit nici un răspuns.

În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 și Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită, anularea ordinului de încasare a numerarului nr. 131549541 și obligarea Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 51/252 să excludă plata lunară pentru energia termică pentru apartamentul nr. xx din bd. xxxxx nr. xx, mun. xxxxx.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca fiind depusă împotriva unui pârât necorespunzător.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, s-a admis apelul declarat de Dubalari Larisa, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 02 octombrie 2017, Dubalari Larisa a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

În acest sens, indică că, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, intimatul nu a negat nici una dintre faptele invocate de către ea în susținerea acțiunii înaintate, fiind astfel convinsă de suficiența probelor existente la dosar.

Astfel, consideră că prin prisma art. 123 alin. (6) Cod de Procedură Civilă, a fost degrevată de obligația de a proba faptele invocate, pe când instanța de apel a ignorat aceste circumstanțe și neîntemeiat a respins acțiunea pe motivul neprezentării probelor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 11 iulie 2017 a fost expediată în adresa părților prin scrisoarea de însoțire cu nr. 12631 din 25.07.2017 (f.d. 74), însă careva date privind recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului nu există.

Prin urmare, recursul declarat de Dubalari Larisa la 02 octombrie 2017, se consideră depus în termen.

La 19 decembrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 15 ianuarie 2017, Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 51/252 și-a valorificat dreptul procedural respectiv și a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Dubalari Larisa, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dubalari Larisa, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dubalari Larisa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Dubalari Larisa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea